

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAILY

Owned and Published by

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY

(a corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izdaja vsaj dan izvzemljati nesaj v pravnikov.

Na celo leto velja, list na Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Canada	za pošto	0.50
Za Evropo	za inozemstvo za celo leto	0.70
Za Evropo leta	za pošto	0.50

GLAS NARODA

(Voice of the People)

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$5.00

Advertisement un agreement

Dopis hres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembah kraja naravnih prostov, da se nam tudi prenese bivališče naznamo, da hitrejšo najdemo naslovnik.

GLAS NARODA
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2278

Upanje za Rusijo leži v masah kmetov

Eventualno restavracijo Rusije, ne potom boljševizma, temveč potom naravne čistoti značaja ruskih mas, ki je razvidna iz njih dolomljubja, želje po znanju in rešenju te vere, vidi vsaj en opazovalec kot konečni izid položaja v bolni deželi, kateri vladata sedaj Trocki in Ljutin. Mož, ki izjavlja to je polkovnik Andrej Kalpačnikov, član odlične ruske družine, član zemstva pod starim režimom ter nekoč vojaški atašé ruskega poslanstva v Washingtonu. Koncem leta 1917 je bil Kalpačnikov vržen in ječo napovelje Trocki-ja, ki ga je dolžil, da je podpiral sile, nasprotno boljševički vlasti. Pet mesecov so ga držali v vladnih celicah trdnjave Petropavlosk. V svoji knjigi: "Jetnik Trockija", —nam pripoveduje svoje doživljajev v Rusiji. Čeprav so njegova izvajanja nikoliko pristranska vsled njegovega sovraštva do boljševizma, nosijo vendar pečat odkritostnosti ter predstavljajo v vsakem slikečnju zanimiv komentar k položaju. Kalpačnikov nam naprimer pripoveduje, da so se njegovi nazori popolnoma izpremenili, ker se je v ječi spoznal z ljudmi vseh slojev, z vojaki, mornarji, kmeti, trgovci in tako dalje.

Pričel sem spoznavati moralne zaklade svojega plemena ter razumel napake izobražene manjšine, ki je skušala držati v svojih rokah milijone ljudi brez oziroma na njih vitalne interese.

Kalpačnikov je bil vzgojen in inozemstvu ter je bil vsled tega viden oziroma se a svojo deželo s tujevo vidika ter "se boriti za ideale, ustvarjene brez posvetovanja z russkimi milijoni, kojih sreča naj bi uveljavljenje teh idealov ustvarilo.

On pravi, da je bil ruski kmet varan od svojih boljševiških voditeljev ter vsled tega ne dolži kmeta za to, kar se je zgodilo v Rusiji, kajti ruski kmet je le slabo orodje v izdajalskih rokah in naučilo se ga je misliti, da je brez zločinov, katere izvršuje, nemogoče rešiti deželo ter ohraniti prostost. Tekom vojne so zaveznički pozvali kmete, naj se bori ter mirno trpi, dokler se bo nemški militarizem združil. Potolažilo se ga z objubljami ruske ustavodajne skupščine, ki se bo sestala ter rešila vse njegove domače probleme. Ko se je sestala, je bila sestavljena iz 85 odstotkov člupov z iztočne strani v New Yorku ter 15 odstotkov pristašev starega režima, ki so sanjali o tem, da bodo uveljavili stare metode vladanja. Ničesar praktičnega ni uveljavila ta skupščina in ruski narod se je obrnil na boljševike, ki so imeli vsaj en konkreten predlog, namreč vzeti deželo ter pobiti buržuažije.

Polkovnik Kalpačnikov ugotavlja, da ga je v ječi najbolj presestila želja mornarjev in vojakov, da si pridobi znanja. "V močnih koridorjih trdnjav je v poznej v restavrantih, v parkih in umazanih skedenjih, kjer sem se moral skraviti, se mi je nudil vedno isti prizor, kako so ljudje čitali liste ter učili svoje neuke tovariste čitati.

Velik utis je tudi napravila tanj globoka verska narava russkih ljudi. On pravi, da ni po njegovem mnenju v Rusiji nobenega redkega vojaka pravoslavne vere, ki ne bi bil razumen, če bi se vzbudilo v njem takozven common sense. — Boljševiki so jih pridobili zase, ker so jim obljubili nekaj stvarnega v obliku zemlje, prostosti in miru. V nadaljnem pravi:

Kmetje so jim vrlji ter bili prepričani, da bodo objubljene stvari v resnicu ozdravile vsa njih trpeljina. Boljševiki so jih prepričali s tem, da so jim ponudili nekaj praktičnega. Rekli so, da lahko vzamejo zemljo takoj, kar jih je napravilo zadovoljne. V namenu, da jih popolnoma prepričajo, pa so morali boljševiki staviti kmetom pred oči sijajne slike o boljševičem blagostanjem ubogih in ponižnih tege sveta. Ruski met je bil takrat tako malo izobražen, da je bilo nemogoče za njega storiti kaj drugega kot slepo slediti onim, ki so obljubljali avtokracijo držali. Kljub temu pa ni ruski kmet nikak boljševik ali komunist v smislu kot se te besede razume tukaj in prav gotovo tudi ne bo nikdar postal. Obrnil se je na boljševiško stran, ker so jim obljubili nekaj stvarnega v obliku zemlje, prostosti in miru.

— Kmetje so jim vrlji ter bili prepričani, da bodo objubljene

stvari v resnicu ozdravile vsa njih trpeljina. Boljševiki so jih prepričali s tem, da so jim ponudili nekaj praktičnega. Rekli so, da lahko vzamejo zemljo takoj, kar jih je napravilo zadovoljne. V namenu,

da jih popolnoma prepričajo, pa so morali boljševiki staviti kmetom pred oči sijajne slike o boljševičem blagostanjem ubogih in ponižnih tege sveta. Ruski met je bil takrat tako malo izobražen, da je bilo nemogoče za njega storiti kaj drugega kot slepo slediti onim, ki so obljubljali avtokracijo držali. Kljub temu pa ni ruski kmet nikak boljševik ali komunist v smislu kot se te besede razume tukaj in prav

geto tudi ne bo nikdar postal. Obrnil se je na boljševiško stran, ker je bil sit vojne.

Ena stvar, katero so kmetje prav posebno dobro razumeli glede boljševizma, je bila, da je zagovarjal konfiskacijo zemljišč. Pisec pravi, da je vred na svojem lastnem posetovu kmete, ki so vzelci iz svojih žepov k papirja ter prečitali besedbo "boljševik", nakar so zadovoljno izjavili: — Mi pripadamo novi stranki, ker nam je dala zemljo.

Ne kaže pa, da bi hoteli ti kmetje vzeti zemljo, ne da bi plačali zemljo. Nasprotino so zahtevali, da postanejo "pravomočni lastniki" s tem, da plačajo za zemljo toliko kot je vredna. Pisatelj nam pojasnjuje to na naslednji način:

— Ko so boljševiki rekli kmetom, naj vzamejo zemljo, je bil moj brat še vedno na načini posestvih v bližini Volge. Prosili so ga naj predseduje čudemu zborovanju zastopnikov različnih vasi, ki se nahajajo v naši sosedstvi. Na tem zborovanju so ga nasprosili, naj označi na mapi primereno razdelitev zemljišča, tako da bo dobila vsaka vas primerni del. To je moj brat z veseljem storil. Pozneje so različne vasi dale izraza želja, da se razpravlja tudi o vprašanju cene ter bile zelo razočarane, ker ni mogel moj brat prenesti lastninske pravice, ker so bili vse notarski uradi zaprti. Kmetje pa so še celo dalje ter ponudili deponiranje večje svote na banki, če bo moj brat dal pisano obljubo, da jim bo pozneje izročil posetovo, ne pa ga skušal prodati drugim kupeem. Tako je bila ter je še danes psihologija russkega naroda, ko gre skozi svojo revolucionarno bolez, kateri je boljševizem le ena faza.

Polkovnik Kalpačnikov pravi, da boljševizem ni eksistiral v Rusiji kot politična stranka, temveč da je prišel noter kot ena izmed oblikonarhije. Tako zaveznički kot Nemčija smatra za odgovorne, da je gibanje tako ojačalo, da lahko sedaj izziva celo svet.

Dve stvari, si je treba zapomniti: zaveznički so v pričetku vojne naložili glavno breme vojne proti Nemčiji na name Rusije. Ko pa se je pričela v prejšnjem carstvu prikazovati revolucija, so jo Francoski in Angleži, mesto da bi čakali na naravni razvoj, pospešili, kajti izrabili so jo hoteli v svoje lastne svrhe. Ko pa so dogodili počasli, da si lahko "iskoristili" naravno bolezen, so se pom-

mili svojih osebnih in finančnih interesov ter mislili bolj na svoj deželar kot pa na blagov naroda.

Nato pa je Anglija pospeševala največjo napako, kajti skušala je ob istem času zatreti boljševizem in "veliko Rusijo", katero se je bala. Potom ponovnih zmot so pariški politiki, kateri smatram za resnične očete boljševizma, pognali boljševike in "veliko Rusijo" na temelju narodne obrambe ter enotnosti dežele. Mesto da bi zaveznički prisločili Russiji, svoji zaveznički, na pomoč, so izrabili narodno bolezen ter skušali oslabiti Russiju. Russija pa ni še mrtva in zaveznički bodo kmalu spoznali, kako napako so storili s tem, da so ustvarili in priznali toliko neodvisnih republik. Letska, Estonska, Aserbajdžan, Georgija, Ukrajina, baltiške province, ki zahtevajo sedaj neodvisnost, niso nikaki narodi, temveč le zunanj rok "velike Rusije" ter nimajo nič več pravice do neodvisnosti kot California ali Texas. Zaveznički so skušali zatreti tako Russiju kot boljševizem, mesto, da bi pričigali plamenico domoljuba po celi deželi.

Glede bodočnosti Russije pravi pisatelj naslednje:

Russija ima ter ba imela za dolgo časa zelo veliko armado, kajti nekako tri milijone ljudi so postali vsled svetovne in državljanske vojne nesposobni za normalno življenje in delo. Prav kot je francoski revolucionari ustvarila armado, katero je Napoleon povedel po celem svetu, tako je tudi russka revolucionari ustvarila armado profesionalnih vojakov, pripravljenih, a jih vodi katerikoli močan človek, ki bi izjavil, da je Russ in za Russ. Težko je povedati vnaprej, če se bo ta armada ustavila pred Carigradom, Berlinom, ali Varšavo, a to veliko gibanje se bo gotovo najprvo obrnilo proti Poljski kot sveta vojna, kajti Poljaki so požgali in uničili veliko pravoslavnih cerkv na Poljskem. Ta izvanredno bedati korak je pomenjal iskro, v smodničnico russkega narodnega razpoloženja. Vseruski patriarh Tihon je že pozval vse verne pravoslavne Ruse, naj se osvetijo radi tega žaljenja njih vere.

Moc velike in nedotakljive Russije je obstajala vedno v domljubju in veri. Sedaj, ko sta bila oba oba vrnjena russkemu narodu, je pričela mnevnati kriza in pričela se je rekonvalescenca. Čeprav je mogoče, da bo opaziti še nadaljnjo poslabšanje, a v bistvu smatram Russijo že za rešeno. Največja revolucionija, kar jih pozna svetovna povestnica, se bliža uspešnemu zaključku.

Dopis

Barberton, Ohio.

Letosuji koncert Zvezde Jugoslovanskih Pevskih Društev v Younstownu, Ohio, je pridal zopet nekaj zgodovinskega v arhiv Jugoslovancev v Ameriki. Tako veliko število pevcev in pevcev je res malokdo viden skupaj. Zopet znak, da se po slovenskih naselbinah v Ameriki širi jugoslovenska zavednost na polju kulture. Upamo, da se bo zmožni dopisati vse njegove domače probleme. Ko je sestala, je bila sestavljena iz 85 odstotkov člupov z iztočne strani v New Yorku ter 15 odstotkov pristašev starega režima, ki so sanjali o tem, da bodo uveljavili stare metode vladanja. Ničesar praktičnega ni uveljavila ta skupščina in ruski narod se je obrnil na boljševike, ki so imeli vsaj en konkreten predlog, namreč vzeti deželo ter pobiti buržuažije.

Omenim le našo naselbino Barberton. Skoraj vse večje naselbine, tem, da jih par komadov zaigravajo v Ameriki so bile zastopane s mo na njihovem domu. Mr. Frank svojim pevskim društvom, le Bar Prevev nam je bil takoj na razpoloženju. Žalostno! Kje so naši lago ter šel z nami, nakar smo jo fantje? Ali vedo, da jih je rodila "žagali" od stanovanja do stanovanja? Ali vedo, da jih je obilno dobrošen in pozdravljen, da bodo mejtrji zjutraj zbudili iz spanja poljub.

— Dobro — je odvrnila hišna — bom že hlapev povedala.

Skoraj polovica svetovnega prebivalstva živi v Indiji in na Kitajskem.

In dva najmanjša naroda, Angleži in Japoneci, bi rada živel na polovici.

Neki list je objavil naslednjega dneva na strečen zakon:

1. Ne mrmarj krog svojega sovražnika.

2. Dobro mukuhaj.

3. Ne nadleguj moža z nepotrebnimi vprašanji.

Mož in žena sta brala vse to in mož je vprašal:

— Ljubica, ali ne boš mrmarala krog mene.

— Ljubček — je odvrnila — ali mi ne boš nikdar dal povoda za mrmarjanje?

— Dušica — je rekel — ali mi boš vedno dobrokuhala?

— Seveda, če mi boš dal vedno petrebni denar.

— Srček — je rekel slednjič — ali me ne boš nadlegovala z nepotrebnimi vprašanji.

— Seveda ne, če mi boš sam vse povedal.

— Zakaj pa prosite? — je vprašala gospodinja dobrorjenega berača.

— Veste, gospa — je odvrnil — enkrat sem brez prošnje vzel, pa sem dobil šest mesecov zato.

To vam pa moram povedati, mladi mož: moja hči ima čisto svojo voljo.

Temboljše. — Bom že vsaj zamogel svojo voljo obdržati.

Neki rojak mi piše iz Čikage:

— Jaz sem čuden človek. Hodim v gledališča, na zabave in koncerte, pa me še nikdar ni nihče vedel ploskati. Ploskanje odločeno soražim.

Zadnjici sem bil pa na neki slovenski prireditvi.

Skaza je govoril.

Naenkrat se me loti silna želja do ploskanja.

Za ves svet bi rad ploskal. Ploskal Skaza po glavi.

rike in jim kličem: "Na mnoga leta!"

S spoštovanjem

Andrej Tof, naročnik "Glas Naroda".

Pozdravljam rojake širok Ameri-

Peter Zgaga

Generalni pravnik Palmer hči sedaj zasedovati takozvani sudarski trust. Sam Bog ve, če bo ta korak obrodil kake sadove.

Preiskava smrti neke slavne ameriške kino-igralki, ki je umrla v Parizu radi zastrupljenja, je bila vstavljenha. Vse kaže, da se sednje boje, da bi mogoče prišlo preveč na dan.

Zrtva ljubosumnosti.

Novela. — Spisal dr. Stojan.

(Nadaljevanje.)

Sam stadele nato v pozni sivolast Jera in evoča, krasna Grozdanka v svoji sobiti. Babica se ni mogla več vstavljati gorečim prošnjam svoje vnukinje. Deklica je hotela na vsak način vedeti vse ter si raztolmačiti skrivnosti, ki so kakor temni oblaki nepogorno zakrival preteklost njenih starisev. Naposled se dekletec oklene svoje babice in jo solzni oči roti pri Bogu v nebesih, da ji mora ona vse razodeti; sicer gre sama po svetu ter bo hodila križem sveta, dokler ne najde svojega očeta.

"Ali zvedela pa bom gotovo enkrat usodo in nesrečo dragega miteka, če ne od vas, manica, pa od drugih, tujih ljudi", zaplaca na glas ubog dekle. "Ali tedaj se ne bom mogla razjokati v vašem naročju, temveč zapuščena in zaničljvana bom tavala sirota brez očeta in matere po sirokem svetu."

Babica se je vdala ter jame deklički pripovedovali, kako sta sprva srečno živila njen oče in mati. Marsikaj zamolči seveda pametna žena svoji vnukinji, ker se nežno bitje ne razume, kaj je ljubezen in zakonska sreča, kaj ljubosumnost in moška strast!

"Ti že dobro ves, Grozdanka, da grem jaz vsako leto, kar se morec spominjati, na božični večer k polnočnici. Tudi letos, mislim, se bom že privlekla na sveto noč v cerkev. Bog mi le daj malo včr zdravja! Tudi pred petnajstimi leti bila sva šla jaz in tvoj oče skupaj k polnočnici, mama pa so bili ostali sama pri tebi doma. Ali glej, to je bila strašna noč! Ko prideš pod polnočnico domu, najdem tvojo ljubo mater mrtvo. Ne jokaj, Grozdanka. Tvoja mama so že v nebesih in prosijo onda za nju oba in za tvojega nesrečnega očeta. Njihova glava je bila s kroglo prebita; ali kdo jih je umoril, to ve le Bog sam. Ti sto noč pa ni bilo tvojega očeta domu. Celo sama sem bila pri mrtvi tvoji materi ter molila in prosila za izveličanje njene duše. Ah, težko sem pričakovala, da pridejo tvoj oče domu, ali vse zastonj. Pretek je svoti dan, presla je noč, približevala se že ura, ko bi imeli nosilec vzdigniti tvojo mater ter jo odvesti k večnemu počitku, ali ateka ni bilo od nikoder. Povsed smo ga iskali ter popraševali po njem, a izginili so bili brez slaha in duha. Žalosti mi je hotalo sreč početi, ko so vzdignili od doma mrlja. Ostala sem sama s teboj. Izgubila sem bila v eni noči edinega svojega sina in njegovo ženo: tvoje roditelje. A naenkrat mi zabiljči solenčni žarek skozi temne, črne oblake. Moj strah je minil, 'moja slutnja' izginila. Blaženi up mi prešine sreč in dušo, a to le za trenutek. Hippoma se združijo zopet nad mojo glavo črne, gromonesne megle in mi na veču zatemnjivo blaženo luč svetlega, up in življenje drugega solnca. Od tedaj pa mi je jela glava sveti, udje so se tresli, noge šibile. Moj život se je sklušil in leže vedno bolj in bolj k tloru, dokler se ne vleže na veseke v bladno zemljejo."

Solze, debele svelte solze so se vili sivolasi, nesrečni babici po gubastem licu, in jok je pretregaval njene besede. Velo svojo desnico pa položi vnukinja na glavo, ki je klečala v solzah utopljena v njem naročju, ter boža in miluje njen bledi obrazek.

"Protiv večeru", nadaljuje po dolgem molku babica, "so prishi nosileci domu ter prinesli na mrtvinski nosilci tvojega očeta... In Branko je še živel. Tišočkart sem zahvalila Boga, da mi je ohranil mojega edinega otroka, in sedaj bi bila postala lahko zopet vesela, ko bi me ne bila še pekla nagla in nesrečna smrt tvoje mamicie. Ali strašno, moj sin, tvoj oče me ne pozna več. Njegove oči so mrtve, život strpanjen. On je sicer še dihal in se premikal, ali njegov duh je bil meglen. Branko je bledel in govoril kakor v sanjah nerazumljive besede. Dolgo časa sem mu stregla, kakor in kolikor sem mu mogla. Po zdravniku sem posiljal v daljnega mesta, da so ga hodili zdraviti. In res ozdravili so ga toliko, da je prišel k pameti, in jel je tudi že sam hoditi za gospodarstvom. A ne svetu..."

EX ORIENTE LUX.

"Mir" piše:

Ušesa vseh so bila napeto pozorna, ko so te dni krožile vesti da hočejo zavezniki Jugoslavije pugovoriti na boj z boljševiki. Do danes nam še niso povедali, kaj so boljševiki, kaj je njih delo, kaj njih cilj. Naslikali so nam na steno strah, ki ga naj gremo krotiti, da bo rešen 20 milijard francoskih frankov in da bo Angležem odprt ruski trg ter da izkraje mlada Jugoslavija v najgrši bratomorni vojni.

Nahujskali so voditelje bratov Poljakov v to klanje in celo nesrečno ljudstvo tripi nesteto bolesti, tiste voditelje Poljakov, ki so iz "svete sebečnosti" vedno bili pripravljeni zatajiti slovenski ter se bojevati z brati, kot to delajo naši nemurji, rojeni Slovenci in vedno sovražniki Slovencev. Dal Bog, da bi jih ne žakala ista usoda, kot nesrečno Poljske! Saj so navzlie svoji zaslepljenosti naši bratje.

Pošlušali smo, kaj bodo rekli bratje Srbi, ki se imajo za svojo svobodo v veliki meri zahvaliti bratksi Rusiji, kaj bodo rekli Hrvati in Slovenec, ki dobro več, da je leta 1915. edino Rusija bila, ki je v londonskem paketu izpolnila Rusijo nam in je bila tako odločno z jugoslovanski Trst, da pogodbe v tej točki ni podpisala. Danes, ko je naša vstaja in začne tehtavati svječje pravice v posvetu narodov, danes, ko se pripravlja izvozjati svoj veto ob krvici, ki se njej in nam godi v Parizu, naj padijo v hrhet? Brez Rusije ne bo naš Trst, Gorica in Reka, z njeno pomočjo pa je bodočnost naša. In mi se naj žijo bojujemo?

Mi naj gremo za kapitalistične predpravice v bratomorni boj sebi v neskončno škodo?

Rusiji se godi krivica, kot se godi nam. Odrezati jo hočejo od morja. Država, ki bo v 100 letih lahko imela 400 milijonov ljudi, naj bo brez morja le zato, da bi služila tujemu kapitalu. Pot skozi Dardanele ji ni prosta, skozi Severno morje ne. Vladivostok ji hočejo vzeti, Port Arthur so ji vzel. Tam Samson pa ne vzdrži več. V franzese gredo vrata in stebri in četudi s tem pokoplje tisoč ljudi.

Svet prej ni poznal Rusije, sedaj mu je po popolnoma tuja. Da bi bilo boljševiško gospodarstvo takoj nasilje, kot ga nam opisujejo, ni verjetno, ko vendar vemo, da je caristični general Brusilov odvedli v ječo. Tedaj pa je neizkušena deklaka takoj mislila, da je res grajsčak umoril njeno mater, in jela je opravičevati svojega očeta. Ali kmalu se ji tudi to ni ved zelo verjetno; kajti sicer bi ne bili izpustili grajsčaka, ko je prišel njen oče naznanjan svojo krivdo.

Dekliška pamet si ni mogla tedaj raztolačiti vseh skrivnosti, ali ugibala je vendar resnično, da je morala obstajati neka ozka vez med ujemanim roditelji in grajsčakom Pontonijem, češ, zakaj bi pa ta nosil vence na grob njene matere ter se nji sami delal tako ljubeznivega in dobrega.

Vse te misli in slutnje pa so storile, da se je začela Grozdanka neizrečeno batiti grajsčaka. Povsed se je združilo zopet nad mojo glavo črne, gromonesne megle in mi na veču zatemnjivo blaženo luč svetlega, up in življenje drugega solnca. Od tedaj pa mi je jela glava sveti, udje so se tresli, noge šibile. Moj život se je sklušil in leže vedno bolj in bolj k tloru, dokler se ne vleže na veseke v bladno zemljejo."

V Nemški Avstriji je tudi smrt draga.

Ali vse bi bilo nepočaeno deklisko sreč odpustilo, ako bi ona le še enkrat videla svojega očeta ter ga smela objeti in poljubiti. Po cele dnevi bi rada sedež prijemu, govorila o svoji materi žujim, in on bi ji moral povediti vse, kar je žao dobrega in veselega prezivela. Obavda bi hodila potem skupaj na mirodvor, vencala bi ondi materin grob in momila za njeno izveličanje.

Tako si je slikalo nedolžno deklete veseli čas svoje bodočnosti. Vedno je tedaj prosila in molila, naj bi ji božja previdnost povrnila ljubega očeta. Večkrat je žameravala skrivši zapustiti balejco in dom, da bi šla k svojemu nesrečnemu očetu. A kam se naj napoti, kaj ga naj išče, tegu ni vedelo ubogo sroče, in tedaj je ostala pri svoji babici. Naposled se pa Grozdanka vendar veda v svojo usodo. Izgubila je ves up, vič, da ji goreče prožanje in molitve ne privedejo očeta domu. Konečno pa se je le še tolazila s tem, da se snideta vsaj na onem ali Grozdankine želje so se izpolnile v tej solzni dolini!

(Pride ře.)

RAZMERE V BOŠNI.

Ni je pokrajine v Jugoslaviji, kjer bi se odpirali globji kulturni, verski in plemenski prepadi med Jugoslovani, kot je Bosna. Ta del našega ljudstva nosi v sebi odломke neke vrste kulturnih in verskih struj, ki so v preteklih stoletjih zalihi to zemljo; nosi na sebi črni pečat turškega gospodarstva in žig avstrijskega in maďarsko-židovske korupe.

In vendar spi silna energija v dveh milijoni dnu in leže bogati načini zakladni v zemlji, ki je velikemu svetu danes še skoro nedostopna.

Gospodarski razvoj Bosne se je vrnil pod tujo upravo, pod vladu austrijskega generala, zelo počasi,

Pozdravljamo vse Collinwoodčane, posebno pa naše rojake Račne, Anton Kotar, Franca Zupančič, Mary Jerak, Rosie in Mary Mergole, Johana Božič, Franca Gregorčič in soproga, Johana Cimperman ter Frances, Johna in Mary Bojt. Hyala vsem za spremitve na kolodvor. Želimo jim vse dobro. Na svidenje! — Alois Tomazič, Alois Vrček in Frank Zubkar.

Rad bi izvedel za svojega prijatelja JOŽEFA KRAMAR. Leta 1914. se je nahajal v Rock Springs, Wyo. Po njem poizveduje njegov brat Anton Kramar. Ako bi čital sam te vrstece, naj se oglaša na naslov: George Bogataj, R. R. 8, Pittsburgh, Kansas. (13-14-9)

Severova zdravila vredzajojo
Slovene in morda dekleta trpe na
tiboma od bolezni svojega spola. Take
bolezni se ponavadi kažejo potom bolečin
v križu, na strani, v ledjih ali spodnjem
glavobolu, vročem in bladnem spreminjanju
po telesu.

Tiho trpeče.
Severa's
Regulator

(Severa's Regulator) je pravilno zdravilo za odstranjanje teh bolečin in za popravilo neravnosti vseh katerih trpe žene in dekleta. To združilo je bilo znano in rabljeno mnogo let in najboljšim uspehom. Dobite ga pri vašem lekarju. Bodite prividi, da dobitete sigurno "Severavega". Cena \$1.25 in 50 davka.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Ozdravi katar
mehurja in odstrani vse v 24 urah.
Vsaka pilula MIDY
nosi ime MIDY
Varujte se ponaredb
Na prodaj v vseh lekarjih

SANTAL CAPSULES MIDY

ZAHVALA.

Tem potom se zahvaljujem g. Leo Struklju v Ljubljani za presežni prostora na parniku Amerika za povratke nazaj v Združene države. — Frank Mekine, Brooklyn, N. Y.

STANE:

Za vse leto	\$6.00
za pol leta	\$3.00
za mesto New York za vse leto	\$7.00

Najstarejši in največji slov. dnevnik v Združ državah

"GLAS NARODA"

(Glasilo J. S. K. J.)

Novice iz vseh delov sveta,
dopisi iz slovenskih naselbin,
novice iz starega kraja,
članki politični, gospodarski,
izvirna poročila iz starega kraja,
črtice, povedi, roman,
šaljivo satirična kolona Peter Zgaga
vsak dan razven nedelj in praznikov.

STANE:

Za vse leto	\$6.00
za pol leta	\$3.00
za mesto New York za vse leto	\$7.00

ALLIED PRINTERS 444

TRADES UNION LABEL COUNCILS

NEW YORK CITY

TRADES UNION LABEL COUNCILS

